

עמ"ת 30628/04/21 - מדינת ישראל נגד נועם קרמר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

20 אפריל 2021

עמ"ת 30628-04-21

לפני: השופט יעקב שפסר, סגן הנשיאה

מדינת ישראל

העוררת:

נגד

המשיב:

נועם קרמר

ע"י ב"כ עו"ד אורנית מרום

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקוה מיום 4.4.21, בת.פ. 28968-06-19, ות.פ. 60262-01-20 (כב' השופט ד' קלייטמן), בה הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב ממעצר עד תום ההליכים לקהילה טיפולית "רטורנו", זאת החל מיום 22.4.21. (יצוין שבפרוטוקול הדיון נרשם תיק נוסף: ת.פ. 26711-01-18, ככל הנראה בטעות שכן המשיב סיים לשאת את עונשו בגינו).
2. ברקע ההליך - שני כתבי אישום בהם הואשם המשיב בעבירות אלימות ורכוש, התפרצויות לרכב, לדירה ולבניין, הפרת הוראה חוקית, היזק לרכוש, גניבה בצוותא וגניבה. המשיב הודה והורשע במיוחס לו והוא עומד לפני טיעונים לעונש ומתן גזר דין בעניינו.
3. בהחלטתו הורה בית המשפט קמא על שחרורו של המשיב ממעצרו להליך גמילה בקהילת "רטורנו", זאת משסבר שמכלול הנסיבות מאפשרות לתת לו הזדמנות נוספת ואחרונה לנסות ולהשלים את הליך הגמילה מסם, וכי האינטרס הציבורי משתלב בעניין זה עם האינטרס הפרטי של המשיב. בית המשפט קמא ציין בהחלטתו כי מדובר במשיב שעברו הפלילי מכביד ואף נידון למספר מאסרים בפועל. עוד ציין בית המשפט כי המשיב הופנה במהלך ההליכים לגמילה, השתלב תחילה בגמילה באשפוזית ואח"כ הופנה לקהילת "רטורנו", בה שהה כחצי שנה, עד שהפר את תנאי הקהילה והורחק ממנה. לאחר כחודשיים נעצר עד תום ההליכים בעניינו.
4. התרשמות שירות המבחן היתה כי המשיב התקשה להתמיד בטיפול לאור קשייו ומניעים חיצוניים לטיפול, וכי קיים סיכוי ממשי להישנות ביצוע עבירות נוספות בעתיד. שירות המבחן הביע ספקנות בנוגע ליכולתו של המשיב לעמוד בתנאי הטיפול בקהילה, ואולם לאור הבעת רצונו, המליץ להפנותו למבחן קבלה, שבעקבותיהם אכן הסכימה הקהילה לקבלו. לצד האמור ציין שירות המבחן כי עתה לקח המשיב אחריות מלאה על מעשיו ובדיקות שעבר במעצרו מלמדות על נקיטת מסם. על כן במידה ויצליח להתמיד בטיפול במסגרת הקהילה, יש בדבר על מנת סייע בהפחתת סיכון. שירות המבחן התרשם שהוריו של המשיב מסוגלים למלא את משימת הפיקוח במקרה ויורחק מהקהילה.
5. בערר שהגישה טוענת העוררת לאי שיתוף הפעולה של המשיב במהלך ההליך עם גורמי הטיפול, אי התייצבותו לדיונים והוצאת צוי הבאה נגדו, ביצוע חוזר ונשנה של עבירות, והתרשמות שירות המבחן לפיה המשיב מגלה

חוסר רתיעה מגורמי אכיפת החוק והליכים משפטיים, לצד קושי לשמור על תנאים מגבילים. שירות המבחן גילה ספקנות בנוגע ליכולתו של המשיב לעמוד בתנאי הטיפול בקהילה. על כן סבר שירות המבחן שיש צורך בטיפול אינטנסיבי בקהילה סגורה, שקהילת "רטורנו" אינה עונה על תנאי זה משאינה מוגדרת כחלופת מעצר כלל ועיקר, ומבוססת על כללי מסגרת ואמון במשיב. העוררת טוענת כי לא ניתן לתת במשיב אמון, דבר העולה מכל תסקירי שירות המבחן בשלל תיקיו של המשיב. כן טוענת עוררת שהמשיב אינו עומד באף אחד מתנאי "הלכת סויה" - הוא לא החל את ההליכים הטיפולים טרם מעצרו, אלא אדרבה, הוא נכשל בכל ההזדמנויות שניתנו לו לכך, סיכויי הצלחתו בטיפול קטנים אם בכלל, וקיים סיכון ממשי להשנות עבירות נוספות בעתיד. רצונו של המשיב הוא "הכרה ראשונית" בלבד שאינה מספקת להפנייתו לטיפול. לבסוף מפנה העוררת לעברו הפלילי המכביד וכן טוענת כי הוריו אינם יכולים לשמש כ"מפקחים מגבים", זאת לאור נסיון העבר בו הוכיח כי אינו ירא את החוק ועזב את ביתם מספר פעמים, לא התייצב לדיונים והיה קושי ממשי לאתרו חרף צוי ההבאה בעניינו.

6. ב"כ המשיב עותרת לדחיית הערער וסומכת טיעוניה על נימוקי בית המשפט קמא. תמצית טיעוניה היא כי מדובר בעבירות מינוריות ברף נמוך של עבירות רכוש שבוצעו עוד פני כשנתיים, וברף מסוכנות נמוך בעילה שאינה מסוכנות סטטוטורית. החלטת ביהמ"ש קמא מנומקת, מפורטת וסבירה לא נפל בה פגם או טעות, תוך שמזכירה את הכלל לפיו מוקנה לבית המשפט בהליך העיקרי מרחב של שיקול דעת להתאמת המקרה שלפניו להלכת סויה. בנוגע לעניינו הפרטי של המשיב, ציינה באת כוחו כי מדובר במשיב בן טובים, ממשפחה מצויינת, טעון הגנה שלא יוכל לקבל את טיפול הגמילה במאסר, אשר נקלע מגיל צעיר לקשיים מאוד גדולים והוא סובל מפוסט טראומה. ב"כ המשיב ציינה כי המשיב שהה כ-8 חדשים בהליך גמילה, ומכאן שניתן ראיתו כמי שהחל בטיפול. גם סיכויי הצלחתו בטיפול ומידת התאמתו לו טובים, וזאת לאור העובדה שאנשי הטיפול עצמם בקהילת רטורנו המכירים את המשיב מצאוהו מתאים לטיפול והסכימו לקבלו.

7. שני הצדדים הפנו לפסיקה, כל צד בהתאם לעמדתו.

8. אחר שעיינתי בהודעת הערר, בתיק בית המשפט קמא ובתסקירים שהונחו לפתחו, ולא בלי היסוס, החלטתי לדחות את הערר ולהותיר את החלטת בית המשפט קמא על כנה.

9. בהתאם לנתונים שהוצגו לפני, החל המשיב בהליך גמילה תוך ששהה באשפוזית בקריית שלמה ואח"כ בקהילת "רטורנו", שם שהה למעלה מחצי שנה. גורמי הטיפול בקהילה האמורה המכירים את המשיב וראינו אותו מצאו שהוא מתאים להליך הטיפולי. לפיכך, לא ניתן לשלול את טענת הסנגורית לפיה לו היו סבורים גורמי הטיפול כי המשיב חסר שיקום או שאינו בשל לטיפול, לא היו מקבלים אותו לשורותיהם. המוטיבציה עתה של המשיב, כך נראה, באה בדיוק מאותו מקום שבעטיו נכשל בפעם הקודמת, וזאת בנוגע לקשר עם בתו. המכשלה שהיתה באותה עת, הוסרה עתה. ולבסוף, בדיקות הסם שנעשו לו עתה מצאוהו נקי משרידי סם, מה שמלמד אף הוא על נקודת זמן המתאימה להליך טיפולי. לאור האמור, נראה לי כי לא ניתן לומר שנפלה שגגה מלפני בית המשפט קמא. בית המשפט קמא פעל בהתאם לפררוגטיבה המוקנית לו ומצא לאפשר נסיון גמילה למשיב. אמנם מדובר במהלך חריג לכשעצמו, אך אין לומר שהוא שגוי באופן המצדיק התערבות ערעורית. לעניין זה מקובלת עלי עמדת בית המשפט קמא בסוברו כי קיים מפגש אינטרסים בין הציבורי לפרטי. על רקע אופי העבירות שביצע, חלוק הזמן, ובעיקר המניע, כך נראה, לביצוען, הרי שאם יצליח המשיב ירווח לו ולציבור כולו. אם חלילה יכשל, לא זו בלבד שניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש, אלא שהדבר יעשה במצפון נקי, לפיו לא נחסכו מהמשיב וניתנו לו מלוא ההזדמנויות האפשריות למלט עצמו מהמצב בו הוא נתון.

10. לאור האמור נדחה הערר. החלטת בית המשפט קמא על כל תנאיה תוותר על כנה, בצירוף תנאי נוסף ולפיו במידה ויעזוב המשיב את הקהילה או יופסק הטיפול בו, תודיע על כך הקהילה וכן יודיעו על כך הוריו לאלתר לבית המשפט על מנת שיזמן דיון בעניינו. העדר הודעה מצד המפקחים תחשב כהפרת תנאי ערבותם על כל המשתמע מכך.

ניתנה היום, ח' אייר תשפ"א, 20 אפריל 2021, במעמד הצדדים.

יעקב שפסר, שופט, סגן הנשיאה